

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Martianvs Conf. 10. Ianuarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

S. IVLIANVS M. 9. Ianuarij.

IVLIANVS unicus parentum clarissimorum filius primam ætatem Musis consecravit. Ex virgines in clientis sui pectus amorem virginittatis cum literis instillarunt. Sed obstiterè votis parentes, castas aures Hymenæo identidem pulsantes. Itaque à cælo antè per somnum armatus BASILISSAM duxit. Verùm precantes thalamo cælestis primùm odor afflavit; mox de servando pudore piè sermocinantibus cum MATRE aliisque Cælitibus CHRISTVS supervenit, qui & audentibus animos addidit, & utriusque nomina vitæ libro descripta ostendit. Ita virgo obiit BASILISSA; IVLIANVS verò etiam Martyr; qui dum ad ludibrium totâ urbe vinctus circumducitur, CELSVS, mali Iudicis non malus filiulus, conspicatur eum non tam inter lictorum, quàm Cælitum manus inambulare. Pedes proinde martyris complexus, & Christum puer non pueriliter, & ipse fassus, cum IVLIANO ad ignem damnatur. Sed virtus proba è flammis splendidior nimirum exit, crescitque, matre etiam Celsi ad Christû adductâ. Caput demum omnibus sub annum Christi ccc. xi. auferretur. Sed neque sic locus coronæ defuit. *Ex Sur.*

Qui igne Christi captus fuerit, talis fit, qualis esset homo solus super terrâ habitans, adeò nihil curæ est ei gloria & ignominia. S. Chryf. hom. 52. in Acta

S. MARTIANVS CONF. 10. Ianuarii.

NOvit MARTIANVS maximæ Ædi Byzantiæ præpositus orationem, quò cælos & certius,

B

& citius peteret, aliam reddere, creberrima illi jejunia & cleemosynas jungendo. Multus præterea in extitendis cœnobiiis templisque fuit; monumentis, quæ ferè vnica in mortali homine immortalia DEVS probat. Plenam, quoties foras prodivit, manum circumtulit, cum vacuâ nullum à se inopem passus abire. Veste, quàm diu vixit, non nisi unicâ semper usus, hæc etiam, cum nulli ad manum nammi essent, se exiit, & egenum induit, sed diuite lucro: quippe qui deinde cum seminudus pro arâ divinum cibum in populum partiretur, aureâ palâm à cœlo veste ornari visus est, ut planè jam quæstum quæsisse, & pro paupere togâ meliorem ambiisse videri possit. Noctu porro vigil pius urbem obambulabat, vel quibus tunc etiam beneficeret, egenos, vel quos lotos domi curatosque terræ mandaret, mortuos quærens; ex quibus non pauci revixisse inter studia tam sancta memorantur, & alterum vitæ parentem MARTIANVM salutasse. Iam grassantem in templum suum crudeliter flammam medius ipse objecto Evangelicæ historiæ volumine stirit, precibus domuit, lacrimis extinxit. Secundùm hæc aliaque mira, templo, quod ultimum ædificabat, & vitæ finem unâ imposuit. *Ex Metaphraste apud Surium.*

Manducat Deus in celo panem, quem perceperit pauper in terra. Da ergo panem, da potum, da vestimentum, da tectum, si Deum debitorem non vis habere, nihil nobis nocebit in terra, si nobis in celo misericordia sit patrona. S. Pet. Chryl. f. 42.

S. THEO-